

Af Udvalget:

40) Sidste Punktum af 1ste Stykke affattes saaledes: „Overenskomster mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, som gaa ud paa eller føre til, at Bestemmelser i denne Lov ikke skulle gælde, eller om, at Arbejdere skulle udrede en i Henhold til Loven betalt Forsikringspræmie eller nogen Del deraf, have ingen retlig Gyldighed.“

41) I næstsidste Linie efter: „hvorvidt“ tilføjes: „og hos hvilket Selskab“.

Af Mindretallet under Nr. 37:

42) Der indskydes efter § 14 et nyt Kapitel II. saalydende:

II.

§ 15.

Arbejdere i Land- og Skovbrug samt Fiskeri og i Haandværk og industrielle Virksomheder, som ikke ere indbefattede i nærværende Lovs Kapitel I., skulle være berettigede til den i nedenstaaende Paragraf angivne Understøttelse, naar de under deres Arbejde for en Arbejdsgiver lide Begrebsbestadigelse ved et Ulykkestilfælde, som vilde have begrundet Krav hos Arbejdsgiveren efter Kapitel I., dersom Arbejdet var foregaaet i en af de derunder indbragne Virksomheder. Samme Berettigelse have saavel de ovennævnte Arbejdere som Arbejdere i Virksomheder, der ere indbragne under forannævnte Regler, naar et Ulykkestilfælde af den ovennævnte Betsaffenhed rammer dem under deres Arbejde for egen Regning, eller naar Ulykken skyldes højere Magt eller Arbejdskammeraters og andres forsætligge Handling under de tilskadekomnes Arbejde.

§ 16.

Understøttelsen tildeles paa den Maade, i det Omfang samt under de Forhold og Betingelser, som ere fastsatte for Understøttelser i Henhold til Lov af 9de April 1891 om „Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet“, dog uden Hensyn til den tilskadekomnes Alder og til det Tidsrum, i hvilket han har haft fast Ophold her i Landet, og saaledes, at hvor der i nævnte Lov er fastsat Frister, som skulle regnes fra det 60de Aar, skulle disse for Understøttelsesret efter nærværende Lov regnes fra det Tidspunkt, da den vedvarende — helt eller delvis — arbejdsudygtige Tilstand indtraadte som Følge af Ulyk-

kestilfældet, dog ikke fra et tidligere Tidspunkt end 13 Uger efter dette Dag.

§ 17.

Dersom Kjøbenhavns Magistrat eller en Kommunalbestyrelse uden for Kjøbenhavn beskriver, at Ulykkestilfældet medfører Understøttelsesret efter denne Lov eller benægter, at en Forringelse af Arbejdsevnen som Følge af Ulykkestilfældet har fundet Sted, eller erklærer sig ude af Stand til, i Forstaaelse med den paagældende, at fastsætte Forringelsens Omfang eller Tidspunktet, paa hvilket den indtraadte, skal Spørgsmaalet i første Tilfælde afgøres af „Arbejdsraadet“ i Kjøbenhavn og i de øvrige Tilfælde af dette Raads læggehindige Medlemmer, medens i øvrigt i Henseende til Besværinger fra de paagældende trængende de i Lov af 9de April 1891 § 10 fastsatte Bestemmelser ogsaa skulle gælde for de under denne Lov hørende Personer.

§ 18.

Saadanne, som oppebære Understøttelse efter § 15, kunne ikke samtidig understøttes i Henhold til Lov af 9de April 1891 eller omvendt.

§ 19.

Af Kommunens Udgifter ved Understøttelse af Invalider efter Ulykkestilfælde under Arbejdet tilskyder Statskassen Halvdelen, dog ikke ud over 250,000 Kr. aarlig, og saaledes, at der i det første Aar kun tilskyldes $\frac{1}{10}$, det andet $\frac{2}{10}$ og saa fremdeles en Tiendedel mere for hvert Finansaar af ovennævnte Sum. Statstilskuddet fordeles mellem Kommunerne i Forhold til, hvad hver enkelt af disse ifølge Indberetninger, der gøres efter Reglerne i § 8 i Lov af 9de April 1891, har anvendt og maa ikke overstige Halvdelet deraf. Dog tilskyder Statskassen $\frac{3}{4}$ af den Understøttelse, der er udredet som Følge af Ulykkestilfælde under Arbejde ved Fiskeri.

43) Kapitel II. bliver Kapitel III., og Paragraffernes Nummerorden ændres derefter.

Til § 15.

44) I 1ste Stykke, 4de og 5te Linie, ændres Ordene: „Kjøbenhavns Magistrat — — — dobbelte Antal“ til: „Indenrigsministeren“.

Af Udvalget:

45) Slutningen: „afholdes — Finanslove“ udgaar og erstattes med: „bevilges ved de aarlige Finanslove“.